

Nhân Quả (Cảm tác sau khi đọc Phật Lý Qua Liêu Trai của Song Hào Lý Việt Dũng)

- Nhân Quả
(Cảm tác sau khi đọc Phật Lý Qua Liêu Trai của Song Hào Lý Việt Dũng)
- Tác giả: Viên Minh

"... Mong rằng người đọc nhận ra ẩn ý những chuyện Liêu Trai muốn truyền đạt hơn là chỉ mua vui qua những hư cấu lắm khi dung tục trong những chuyện ma quỷ, hồ ly,... có vẻ như hoang đường, mê tín này. Thực ra cõi âm dương tuy cách trở nhưng sự tương hội không phải không thường xảy ra, không ai không từng chứng kiến, có điều khó lý giải được mà thôi. Cho dù là ở cõi nào trong tam giới thì đạo lý vẫn như nhau, không ai trốn được quy luật của Pháp.

Lẽ được – mất, hơn – thua, thành – bại, vui – khổ, vinh – hư, tiêu – trưởng, thắng – trầm, sinh – diệt... muôn đời vẫn là bài học giác ngộ ngay trong đời sống của mỗi người giữa vũ trụ bao la này. Cốt lõi của sự hiện hữu trong cõi đời vẫn không ngoài hai chữ Đạo và Đức. Thiếu Đạo thì nhận thức sai lầm, thiếu Đức thì hành động xấu ác, nhận thức và hành vi sai xấu thì hại mình hại người, chỉ đưa đến khổ đau bất hạnh. Ngược lại, có Đạo, có Đức thì nhận thức, hành vi đúng tốt và tất nhiên thường được an lạc hạnh phúc. Có lẽ Bồ Tùng Linh muốn nêu lên điều trọng yếu này..."

Hòa thượng Viên Minh
(Trích “Lời bạt”)

1. Giúp người qua khốn khó
Ai ngờ giúp chính mình
Gieo nhân lành quả tốt
Đạo lý thật phân minh.

2. Tội phúc tâm ý tạo
Vui khổ liền thấy ngay

Đời như giấc mộng ảo
Sao thoát khỏi trả vay.

3. Kẻ sĩ lòng ngay thẳng
Nhân, nghĩa, trí vẹn toàn
Âm dương đều mến mộ
Phúc đến chẳng lo toan.

4. Lạm quyền gây oan trái
Nóng giận chẳng phân minh
Hại người là tự hại
Chỉ rước khổ vào mình.

5. Biết an phận thủ thường
Đề học ra chữ Nhẫn
Mới có được tình thương
Xóa tan bao thù hận.

6. Nếu oan trái không giải
Kiếp kiếp còn cưu mang
Đừng nói là ba kiếp
Đời đời vẫn chưa tan.

7. Thế gian có thiện ác
Như hai mặt âm dương
Đại khôn đều phải thác
Biết giữ được đạo thường.

8. Vay trả chuyện thường tình
Tuy thừa mà khó lọt
Đã vay đừng quên trả
Đó mới là phân minh.

9. Sống nhờ ơn bá tánh
Không tự giác, giác tha
Phóng dật và thất niệm

Không quỷ cũng là ma!

10. Tướng do từ tâm sinh
Trong lòng chứa bất thiện
Ắt sẽ xuất tướng tinh
Tâm yên tướng hảo hiện.

11. Tự tánh vốn đầy đủ
Không thấy mới vọng cầu
Biết quay về tự giác
Khỏi tìm kiếm đâu đâu.

12. Nếu đã không phước phần
Đừng mong chi chiếm đoạt
Được của chỉ hại thân
Ôi tham thâm, lạm mật!

13. Làm lớn đừng nên láo
Ưu nịnh nọt, khoa trương
Chỉ làm cho dân khổ
Thất thời, họa thảm thương!

14. Sống vô ngã vị tha
Là Đức lớn của Đạo
Hạnh ba-la-mật-đa
Xả thân vì bá tánh

15. Chúng sinh vốn bình đẳng
Tùy căn cơ thọ sinh
Có khi người dạ thú
Có khi thú hữu tình.

16. Đòi người thường mâu thuẫn
Muốn phúc, gây họa tai
Phúc phần đâu chẳng thấy
Chỉ rước lấy bi ai!

17. Chuyện xưa, nay không thiếu

Thân tăng, tâm chẳng tu

Sống chỉ lo hưởng thụ

Chết để tiếng tu mù!

18. Giàu không phải là phúc

Phúc do sống biết điều

Nghèo cũng không là họa

Họa do ác tự chiêu.

19. Bạc chân tu gián dị

Mượn pháp tướng làm thân

Nội tâm luôn trong sáng

Không chấp thủ giả chân.

20. Mê chi trò thắng bại

Cao thấp chỉ cuộc cờ

Sống làm người bất hiểu

Chết quên cả sanh cơ!

21. Trung trình là nét hạnh

Thủ tiết chỉ hư danh

Chi bằng sống trung thực

Không thẹn với trời xanh.

22. Có thể thắng ngàn người

Nhưng lại không tự thắng

Vẫn bị chúng chê cười

Vẫn nuốt cay ngậm đắng!

23. Rắn bên ngoài đáng sợ

Không bằng "rắn" trong lòng

Ai khéo chần giữ "rắn"

Mới tự tại thông dong.

24. Đôi mắt vốn vô tội
Ái dục do ý sinh
Khiến mắt chịu mù tối
Tâm tịnh mắt hoàn minh.

25. Chân thật hơn khoa trương
Khoe khoang điều chẳng có
Không chuốc lấy tai ương
Cũng đôi phen khốn khó.

26. Dù linh đan bảo bối
Lợi hại cũng khó phân
Tùy tâm người sử dụng
Mới biết được giả chân.

27. Tình trường duyên tan hợp
Như gió thổi sóng chao
Đừng gượng cầu lấy bỏ
Đừng níu giữ chiêm bao!
